

Kız ve Küçük Papağan

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Papağan

Aysel Banu YAVUZAL

Maya, kırmızı spor ayakkabıları çakıllarda çıtırdayarak Nana Rosa'nın kurtarma merkezine giden patikada seke seke yürüdü. Üzerinde yeşil yaprak desenli sarı tişörtü ve el işi çubuklarıyla dolu yeşil kanvas önlüğü vardı. Nana Rosa onu kapıda karşıladı, lavanta rengi bluzu esintide dalgalanıyordu. "Özel biriyle tanışmaya hazır mısınız?" diye sordu Nana Rosa, koyu renk gözleri gülümsemekten kısılmıştı. Maya o kadar hızlı başını salladı ki kıvırcık topuzları zıpladı.

Güneşli bir odada küçük bir papağan bir dalın üzerinde tünemişti. Tüyleri parlak zümrüt yeşili, kuyruğu kıpkırmızı bir parlaltı ve yüzü yumuşak bir şeftali rengiydi. Bir kanadında küçük beyaz bir sargı bezi vardı. "Bu Pip," dedi Nana Rosa yumuşak bir sesle. "Kurtarıldı ve güvenli bir yuvaya ihtiyacı var." Pip başını yana eğdi ve parlak siyah gözleriyle Maya'ya baktı. Maya'nın çilli burnu mutlu bir gülümsemeye kırıştı.

Maya hiç kıpırdamadan durdu ve yumuşak bir sesle konuştu. "Merhaba, Pip. Ben Maya." Papağan gözlerini kırptı ve gri gagasını oynattı. Nana Rosa gülümsedi. "Biraz utangaç ama çok akıllı. Papağanlar zeki hayvanlardır ve eğlenceli şeyler yapmaya ihtiyaç duyarlar." Maya'nın koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. "Oyunlar gibi mi?" diye sordu. "Aynen," dedi Nana Rosa. "Zeki hayvanların uyarılmaya ihtiyacı vardır, yoksa sıkılırlar."

Ertesi sabah Maya, Pip'in yem kabına gagasıyla vurmasını, sonra aynı dala atlamasını, sonra tekrar geri dönmesini izledi. "Sıkılmış görünüyor," dedi. Nana Rosa başını salladı. "Doğadaki papağanlar günlerini yiyecek bularak ve bulmacalar çözerek geçirir. Pip'in oyun ve öğrenme zamanına ihtiyacı var." Maya derin derin düşündü. Önlüğünün cebine uzandı ve bir el işi çubuğu çıkardı. "Bir fikrim var!" dedi.

Maya küçük bir karton kutu buldu ve kapağına bir delik açtı. İçine bir parça elma attı. "Bak, Pip!" Kutuyu ona gösterdi. Pip merakla yaklaştı. Gri gagasını deliğe soktu ve orada burada oynattı. Elma dışarı çıktı! "Başardı!" diye sevindi Maya. Nana Rosa ellerini çırdı. "Bir yiyecek arama oyunu—zeki bir papağan için mükemmel."

Ertesi gün Maya bir bulmaca hazırladı. Büyük tahta boncukları kalın bir ipe dizdi. "Onları çekip çıkarabilir misin, Pip?" diye sordu. Pip bir siyah gözüyle izledi, sonra gagasıyla bir boncuğu yakaladı. Tık! Boncuk ipten kayıp düştü. Bir tane daha, bir tane daha çekti. Kısa sürede boncuklar yere dağıldı. Maya güldü. "Ne kadar akıllısın!" Pip mutlu mutlu başını salladı.

Maya, Pip'e birlikte oynayabilecekleri bir oyun öğretmek istedi. Küçük bir ödülü üç bardağın birinin altına sakladı. "Hangi bardak, Pip?" diye sordu. Pip masanın üzerinde yürüyerek her bardağı inceledi. Sonra gagasıyla ortadaki bardağa vurdu. Maya bardağı kaldırdı—ödül oradaydı! "Buldun!" diye ciyaktı. Nana Rosa, "Problem çözmeyi öğreniyor. Bu zihnini meşgul tutuyor," dedi.

Her gn okuldan sonra Maya kurtarma merkezine kořuyordu. Yeni oyunlar yapıyordu: tohumlarla dolu bir kâğıt tp, sallanmak iin asılı bir halka, almasını iin kk bir zil. Pip hepsini ok sevdi. Maya'nın oynamaya gelmesini istediğinde zili alıyordu. Zır-zır! Maya el işi ubuklarını bırakıp kořuyordu. "Tamam, tamam, geliyorum!" diye kıkırdıyordu.

Bir öğleden sonra Pip sessizleşti. Dalında oturdu ve oynamak istemedi. Maya endişelendi. "Hasta mı?" diye sordu Nana Rosa'ya. Nana Rosa sargısını kontrol etti ve gülümsedi. "Sadece aynı oyunlardan sıkıldı. Yeni bir şeye ihtiyacı var." Maya dudağını ısırды. Farklı ne yapabilirdi? Önlüğünün cebine baktı ve bir fikir buldu.

Maya küçük, güvenli şeyler topladı: bir çam kozalağı, pürüzsüz bir taş, buruşturulmuş bir kâğıt top. Bunları sığ bir tabağa koydu. "Pip, bak!" Kâğıt topu bir bardağa nasıl atacağını gösterdi. Pip dikkatle izledi. Sonra çam kozalağını aldı ve bardağa attı. Tak! "Evet!" diye sevindi Maya. Pip sağlam kanadını çırpı. Nana Rosa, "Öğrenmesine ve oynamasına yardım ediyorsun. Bu harika," dedi.

Kısa sürede Pip'in bir sürü oyun rutini oldu. Sabahları kutusunda yiyecek arıyordu. Öğle yemeğinden sonra bardak bulmacasını çözüyordu. Ve her öğleden sonra Maya'yla birlikte atma oyununu oynuyordu. Pip meşgul ve mutlu kalıyordu. Tüyleri daha parlak görünüyordu ve gözleri ıslık ıslık. Maya gurur duydu. "Artık sıkılmıyor," dedi Nana Rosa'ya. "O mutlu bir papağan."

Nana Rosa kolunu Maya'nın omzuna attı. "B y k bir fark yarattın," dedi. "Pip gibi zeki hayvanların uyarılmaya ihtiya ı var—e lenceli Őeyler yapmaya ve problem   zmeye. Onlara bunu sen verdin." Maya, boncukları  st  ste dizmekle meŐ ul olan Pip'e baktı. "Papa anların zeki oldu unu   rendim," dedi. "Ve nezakete ve oyuna ihtiya ları var." Nana Rosa baŐını salladı. "Ve sen ona ikisini de verdin."

Bir gün kurtarma merkezine bir aile geldi. Bir papağan sahiplenmek istiyorlardı. Nana Rosa onlara Pip'i gösterdi. "Çok akıllı," dedi. "Her gün oyun ve eğlenceye ihtiyacı var." Aile, Maya ile Pip'in bardak oyununu oynamasını izledi. Pip ödülü her seferinde buldu! "Onun için oyunlar yapabiliriz," dedi anne. Maya gülümsedi. "Size nasıl yapılacağını gösterebilirim," diye önerdi.

Maya bütün oyun fikirlerini bir kâğıda yazdı. Yiyecek arama kutusunun, boncuk ipinin ve bardak bulmacasının resimlerini çizdi. "Pip bunları çok seviyor," dedi aileye. "Ve onunla oynamanızdan hoşlanıyor." Ailenin altı yaşındaki küçük kızı ciddiyetle başını salladı. "Onunla her gün oynayacağım," diye söz verdi. Pip, sanki "Evet, lütfen!" der gibi bağırdı.

Pip gitmeden önce Maya ona son bir ödöl verdi. "Mutlu ol, Pip," diye fısıldadı. Pip başını yana eğdi ve gagasıyla nazikçe parmağına dokundu. Sonra küçük kızın eline adım attı. Araba uzaklaşırken Maya el salladı. İçinde sıcak bir mutluluk hissetti. Zeki bir papağanın öğrenmesine ve oynamasına yardım etmişti ve şimdi mutlu bir yuvası olacaktı.

Kurtarma merkezine dönen Maya, Nana Rosa'nın kafesleri temizlemesine yardım etti. "Biliyor musun," dedi Nana Rosa, "diğer çocuklara kurtarılmış hayvanlar için nasıl oyun yapılacağını öğretebilirsin." Maya'nın gözleri parladı. "Bir oyun-öğrenme kulübü başlatabilirim!" Önlüğünden bir el işi çubuğu çıkardı ve üzerine "Kulüp" yazdı. Nana Rosa güldü. "Bu harika bir fikir. Nezaket ve oyun büyük fark yaratır." Maya sırtıttı, bir sonraki macerasına hazırды.